

Mind a három hajtás br. Komény Kálmán erdeiben és vadászterületén ment végbe, ki közelékvő kitűnő vadászhelyeit a legnagyobb előzettséggel rendelkezésére bocsátotta a trónörökösnek és társaságának.

Az első hajtás a „Csorgó” nevű területen folyt le. Eleinte a vadászvonallal párhuzamosan, mélyen a sűrűben egy medve lett láthatóvá, de csakhamar eltűnt. A hajtók már közel jártak a vadászokhoz, minőn közel az állásokhoz feltűnt a medve, ballagóféliben. Br. Sauerma egy lövést tett a vadra. Jóllehet a golyó fejét találta, a medve egy nagy ugrással átszökkent az uton. Ebben a pillanatban eldőrdült Maecskásy István lövése is a másik oldalról s a medve fejét átfurta. A vergődő állatnak br. Sauerma adta meg a kegyelemlovást. Az állat harmadféléves, sötétbarna bundás, kinőtt példány.

A „Rák” nevű második hajtásban hasonlóképen, hosszú hajtás után, egy nagyobb medve ugrott át az irt helyen, s br. Bornemisza András egy lövéssel átlötte lágyékát; a golyót meg is találták a földbe fúródva, de a medve nagyot szököve, eltűnt a sűrűben, úgy, hogy második lövést nem lehetett rá tenni.

A medvére való lövés egyáltalában nehéz, miután az állat elővégtagjai sokkal hosszabbak a hátulsóknál, minél fogva az állat nem fut egyenesen, hanem hullámvonalban siet tova, minél fogva a lövonal többnyire igen rövid. A megsebesített medvét üldözték s egy darabig véres nyomait meg is találták, az állat mindazonáltal eltűnt.

Ebbe a hajtásba egy, e vidéken ritka szarvastehén is belekerült. Kíméletből nem bántották.

A harmadik hajtásban, mely a tulajdonképeni „Patak-sűrű”-ben ment végbe, szintén kizavartatott egy jól megtermett medve, a mely gr. Mitrovsky közelében átugrotta az utat. Gróf Mitrovsky attól tartva, hogy veszélyeztetni vadászszomszédját, nem lehetett a menekülő vadra.

Az eddigi vadászatok eredménye fényesnek mondható, a mennyiben a vadászok összesen tíz medvét láttak, e közül hármat elejtettek, négyet pedig súlyosan megsebeztek.

A trónörökös rendkívül meg van elégedve ezen eredménnyel.

Vasárnap a görög katolikus templomban udvari mise tartatott, melyben a környékbeli román papok mindnyájan részt vettek.

A szept. 29-én elejtett medve felett vitássá vált tulajdonjogi kérdést, Br. Sauerma és Matskási közt, a trónörökös előbbi javára döntötte el. Sauerma ennek következtében medve-vadászát felavattatott a szokásos ünnepélyességek közt.

Teleki gróf nagymérvű torokgyuladásban szenvedt, Dr. Lányi udvari orvos gyógykezelé, ő fenségeik részvétel tudakozták állapotáról.

Szept. 30-án fél 9 órakor a kasvai erdőségekre kivonulás történt. Kellemetlen esős időjárás volt. A trónörökösnek egész titokban már kétszer volt a Rákozy-dombon Pálffy udvarhölgyével. A megkapó tájék egyes részleteiről rajzokat készített.

Gr Teleki Sámuel állapota nagyban javult dr. Lányi udvari orvos gyógykezelése alatt.

Az udvari posta- és távirtdaszemélyzet közt elismerésül, becses emléktárgyak osztattak ki. Wiedner postafelügyelő egy pár aranyba foglalt gránitkő-inggombot, Dávid Endre építészvezető távirtdatiszt egy garnitúra arany inggombot 5 darabban, Wipf József távirtdatiszt és Wolf Adolf postatiszt egy-egy arany mellűt R. monogrammal és koronával ékítve kaptak a trónörökös-pártól emléktárgyul szolgáló elismerésül. Az udvari szolgálatban állott többi tisztviselőnek hasonló elismerés kitüntetésben van.

A Detonátára, kapaszkodva fűbe, fába, — néhol mászva a sima oszlopokon. Végre a tetőn valánk s a kilátás szépsége, a várfalhoz hasonlóan csipkézett hegy különös alkotása, az alattunk tátongó szédítő mélység, melyben a magas fenyőfák, a visszamaradt sürgő-forgó társaság oly kicsinyeknek tünnek fel s hozzá még azon nem minden-napi élvezet, melyet a hegedűjével kinosan felvergődött Prikulics gyönyörűen hangzó népdalai keltettek, — felejthetetlenül tévők azon rövid időt, melyet a magasban tölthetünk s melyet a leszállás fáradsámai éppen nem gyengítettek meg.

Következett az étkezés. Volt ott mindenféle sült sütemény stb. oly választékban, hogy csak azt lehetett bámulni, miként nem sajnálták a fáradságot mindezt ide czipelni. Makave bagye pompás bámmossal szolgált a társaságnak, s midőn vége lett az ebédnek s ifja, örege táncra kerekedett, sok unszólásra eljárt a „hatszögant” is, még pedig oly magatartással, hogy így tánczolva, e tánc egyike a legszebbeknek. — Ez alatt — éppen vasárnap lévén — sűrűn gyűlt össze a község népe ünnepi öltözetben. Felhívtuk: fogjanak ők is tánchoz; nem is kérték magukat sokáig s úgy eljártak és aprózták, hogy helybe. — A gazdagabb férfiak arany poszmántos szalagallal ékített kalappal, a nők, s kivált a leányok, gyöngygyel, ezüst lánczaccal nyakukon, arany fülbevalóval és selyem kendőkkel, meg szépen kivarrott ingben ékes látványt nyújtottak. Többnyire értelmes kifejezésű, csinos arcuak, jó természetűek, sőt a gazdag David kulicza büszkén tekintett unokájára, a meglepő szép fiatal barna Solvinára, ki azután társaival együtt meg lett vendégelve süteménnyel társaságunk lelke T. ő nagysága által. De intett a bucsuzás órája; szíves kézzorítás között váltunk el verespataki barátainktól s gyorsan siettünk a völgybe, miközben Makave bagye elbeszélte (még pedig folytonos jó magyarsággal) a bucsumi bányász nép történetét, adománylevélét, kiváltságait, a ficsussal folyt pert, az ezen vidéken bujtogatott Varga Katalint stb. — Végre tőle is elváltunk s későn ugyan és jól kifáradva, de a teljes siker feletti örömben érkezünk haza, hogy másnap reggel ezzel a nótával: „Abrudbánya-Verespatak! kedves rózsám én elhagylak!” szíves búcsút véve kedves házigazdáinktól, vissza térjünk otthonunkba, honnan sokszor elszáll gondolatunk a Csetatye és Detonata szép vidékeire, melyeknek meglátogatását mindenkinél melegen ajánljuk, ki fogékony kebelrel bír akár a természet szépségei, akár az aranyérez érdekesebb lelhelyei iránt.

Viator.

tól emléktárgyul szolgáló elismerésül. Az udvari szolgálatban állott többi tisztviselőnek hasonló elismerés kitüntetésben van.

A trónörökös pár kíséretével október 1-én a görög kath. egyházból hallgatta a misét. Tíz órakor szalonkavadászatra indult a vadász társaság. A hegyvonalonok Libánfalva és Görvény — Orsova közelében — délután 5 óráig igen jó eredménnyel vadásztak. Elejtették 29 szalonka, 2 nyul s egy sólyom. Rudolf trónörökös, ki egy lövést sem hibázott, hét, Lipót bajor herceg öt szalonkát lőtt. A vadász társaság minden tagja lőtt egy vagy több szalonkát. — A trónörökös megdicsérte az érdekes vadászatonk Pausinger főerdész általi kitűnő rendezését. E vadászatonk kitűnő sikere következtében a trónörökös elhatározta, hogy másnap is rendeztesse néhány szalonkahajtás. Pausinger Ferencz festőtől három kitűnő festményt érkezett, melyek a kastély éttermében helyeztetek el. — Szentiványi alispán a Szászrégen melletti Maroshidat, rongált állapota miatt, elzárni szándékozik.

A parkban muzeumszerű épület van tervben természettani tárgyak befogadására. A várdombon egyelőre gloriettet terveznek a főhercegné részére. A kocsiutak s gyalogsétek száma a parkban jelentékenyen szaporítatik. A görvényi udvartartás bevezetett tény.

Okt. 2-án szintén szalonkavadászat volt; 17 szalonka, egy nyul, egy sólyom esett el. A trónörökös öt szalonkát ejtett el.

A vadászatonk összes eredményével ő fensége nagyon elégedett. — A görvényi udvartartás végleg elhatározott dolog, sőt jövő évre hosszabb ott tartózkodását és ő felsége felkérését az odamenetelre biztos kitüntetés helyezett.

Az udvari ebéd alatt, melyre a vadász-vendégek és Girsik erdőgazdát is hivatalosak voltak, a görvényi népzenekar játszott, az udvarban népmulatság folyt, melyet ő fenségeik nagy kedvvel néztek. —

A trónörökös-pár kíséretével együtt október 2-án, délután 2 óra 55 perczkor utazott el Görvényből. Elinduláskor a trónörökös a meghívott vadász-vendégektől a kastély udvarán egyenkint igen szívólyesen vett búcsút, ismételve hangszólyozván a jövő évi viszonylátást. — A trónörökös az udvari hivatalnokoknak legmagasabb megelégedését nyilatkoztatta, a nagy számú tisztelgő közönség éljen kiáltásait igen kegyesen fogadta és búcsu-közönséssel viszonzta. — A trónörökös pár és Lipót bajor herceg Teleki Sámuel gróf diszfogatán foglaltak helyet, melyet hosszú kocsisor követett.

A Pantheon tervei.

A magyar nemzet ezer éves honfoglalása emlékének megörökítése mindez ideig nem foglalkoztatta a nemzetet és a szakköröket oly mértékben, mint azt az ügy kiváló fontossága megérdemelte volna. Itt-ott emelkedtek ugyan hangok úgy a sajtóban, mint egyes társas- és szakkörökben, a melyek egy nagy nemzeti Pantheon építését ajánlották ezer éves állami létünk emlékéül; az eszme azonban — sajnos — nem volt képes kellő érdeket kelteni. Egyedül a magyar mérnök- és építészegylet volt az, mely nemzeti hivatása magaslatára emelkedve, mindjárt reális oldalán fogta fel a dolgot s pályázatot irt ki egy monumentális Pantheon tervére.

Az első pályázatnak azonban nem volt sikere. De az egyesületet a sikertelenség nem csüggesztte el, hanem másodszor is kihirdette a tervezési pályázatot, melynek határideje folyó hó 1-én járt le.

A pályázatokat a 2-iki szakülésen bontotta fel az egyesület mű- és középítészeti szakosztálya, Ybl Miklós elnöke alatt. A kitűzött határidőig 5 pályaterv adatott be, a következő jellegűek alatt:

1. A nemzet nagyjainak.
2. Vörös kereszt.
3. Lelje dícsőségén örömét.
4. Két körben M betű.
5. Magyarország nem volt, hanem lesz.

Az első számú terv egy nagyméretű óriás kupolával ellátott emlékszerű építményt ábrázol, a mely azonban jellegénél fogva nem pantheonnak, hanem templomnak, bazilikának való. Mint rajz, valóban remekül van kivite s e tekintetben méltán elismerést érdemel. Conceptio tekintetében azonban több rendbeli kifogás alá eshetik s különösen óriás kupolája épen nincs arányban az alacsony főépítménnyel, melyet a kupola szinte elnyomni látszik. Főhibája azonban nem annyira ebben rejlik, mint inkább abban, hogy az egész teljesen nélkülözi a pantheon sajátos különleges jellegét.

A második számú pályamű egy rendkívül nagyszabású, kupolás mausoleum-féle épületet tüntet elő, kupolája tetején a magyar koronával. Ez is rendkívül szépen van kidolgozva, de jellegénél fogva nem felel meg a pantheonhoz fűzött követelményeknek.

A harmadik számú pályamű egy valódi kuriosum. Tarokkártyáról levett kínai csarnok, homlokfalán a cigaretté-dohány csomagokról lemezelt cimzerrel; alaprajza nézve akár valami „Ringl Spiel”, s hogy a komikum teljes legyen, rá van írva magyarazatképen, hogy a felai kívül-belül „vörös, fehér és zöld” márványból (a zöldet a tervező utólag szúrta bele) tervezetnek. E terv láttára önkéntelenül észbe jut az embernek az akadémia által a vad-dramáiról részére rendezett vessző-futtatás. Ez is megérdemelné ilyenféleképpen.

A negyedik számú pályamű egy felfogás helyességére, mint a kivitel művészi és szerkezeti tökéletességére nézve határozatlan fölülte áll összes társainak s monumentális jellegével, alaprajzi elrendezésével s valóban művészi kivételével teljesen megfelel azon magasabb igényeknek, melyek egy ily pantheonhoz fűzhetők. Az építmény közepét kupolás, mausoleumszerű csarnok képezi, stílszerű díszítéssel, ettől jobbra-balra hosszú, oszlopos folyosó vezet a két sarok-pavillonba, melyek előtt hatalmas emléksobrok állanak. A kupola tetejéről a nemzet geniusa terjeszti ki áldó karjait. — A pantheonhoz körszerű díszes és nagyméretű lépcsők vezetnek föl, melyek szintén emelik az épület kiválóan monumentális jellegét. Az épület alaprajzi elrendezése arra vall, hogy e pantheon a Gellért-heggyre, a mostani citadella helyére van tervezve, a mi szintén a tervező helyes felfogásáról tesz tanúságot.

Végül az ötödik számú pályaterv egy csinosan rajzolt, de kicsinyes felfogású, épen nem monumentális építményt ábrázol, a mely részben nyárilak, részben kapolna-jellegű s épen nem áll a feladat színvonalán.

A mint e rövid vázlatból is látható, a mérnök- és építészegylet által a pantheon tervére másodikban kiírt pályázat elég sikeres volt és pedig különösen azért, mert találkozott legalább egy pályázó, a ki a helyzet magaslatára emelkedve, a feladatot oly sikeresen oldá meg, a mely most már pozitív alapot nyújt a pantheon építése ügyében megindítandó erősebb mozgalomra.

Öszintén üdvözljük azért a magyar mérnök- és építészegyletet e hazafias és magaslatos kezdeményezéséért s legyen szabad remélnünk, hogy a Pantheon építésének nemes eszméje, pályázat sikere által felbuzdítva, fokozott mérvben fog országszerte felkaroltatni. S ha az egész nemzet osztatlanul, lelkesedéssel magáévá teendő a magaslatos ügyet, nem kételkedünk benne, hogy a Gellért-hegy orman, a citadella helyén már a közel jövőben egy monumentális építészeti remekmű, egy minden ízében nemes és művészi alkotású Pantheon fogja hirdetni a magyar nemzet ezer éves fennállását.

N.

A Petőfi-szobor eszméje.

A Petőfi-szobor eszméje — így olvassuk — Halasról indult ki.

Reményi Ede 1860-ban tért haza Angliából s fővárosi diadalai után kezdte szélteben hosszában bejárni az országot. Természetesen, nagy lelkésedéssel fogadták mindenütt, mert nemcsak művészeleg hegedült, hanem még azon felül azt is tudták róla, hogy ő a bujdosók közül jön, kiknek hazatértét már alig győzték várni akkoriban. El is volt terjedve róla az a hiedelem, hogy ő a menekültek küldöttje s épen e miatt ott járt nyomában a zsandár mindenfelé, a merre csak hangversenyezni elvetődött. Művészek olyan diadalutja, mint neki akkor, nem volt még tán soha. Előkelő küldöttségek mentek érte egyik városból a másikba, s csak a zsandár volt az oka, hogy banderiumokkal nem fogadták. — Halasra Félégyházáról hozták el 1860. november 22-én. Reményi már Félégyházán eltelt Petőfi-reminiscentiákkal. — Tudvalevőleg Petőfi Félégyházát tartotta szülővárosának: arról írta, hogy: „Ez a város születésem helye” s akkor a félegyházaiak még nagyban magokénak tartották a költőt. Reményi indítványozta Félégyházán, hogy azt a házat, melyben Petőfi gyermekéveit töltötte, emléktáblával jelöljék meg. — Halasról Péter Dénes, jelenleg a ref. egyház főgondnoka volt érte s a művész az ő kocsiján jött Halasra. Az egész uton Petőfiről folyt a beszéd, felváltva szavalták verseit ott a kocsin. Reményi Péter Dénesék házához szállt, s másnap reggel, a mint reggeli után szokása szerint hegedűjén néhány brillans futamot játszott, egyszerre odafordult az épen jelenlevő Péter Déneshez: „Te, — ugymond — én azt gondoltam, hogy én ezután minden hangversenyeim fele jövedelmét a Petőfinek emelendő szoborra adom. Itt született a Kis-Kun-ságban, ezt a vidéket szerette legjobban; úgy illik, hogy e gondolatom is itt születve, majd egyszer, ha százezer forintot összehedegedülök, testté is váljon. Gyere csak vedd elő a calamust.” S azall letette naplójá egyik kötetét egy asztalra s fölcsólitá Péter Dénest, hogy írjon bele az ő nevében egy nyilatkozatot az elmondottak értelmében. E nyilatkozatot aztán, mint szent fogadást aláírta. Reményi a fogadást meg is állta. Már Halason a hangversenynek fele jövedelme a szoboré lett. A szobor-alap azután gyorsan szaporodott, nem úgy, mint az utóbbi időben, a mikor az adakozás éveken keresztül szünetelt. Mire Reményi körútját az országban bevégezte, mintegy 26,000 frt volt e célra együtt.

Zsidóüldözések Pozsonymegyében.

Pozsonyban és vidékén nagymérvű zavargások törték ki a zsidók ellen. A zsidó lakosságot bántalmazták. — Pozsonyban napokon keresztül ismétlődtek a leg-sajnosabb kihágások. A zsidók által lakott részt valóságos ostrom alá fogták, több kereskedést megrohantak, kifosztották, az árukat az utcára dobálták. A helyben levő katonaság és honvédség nem volt elégséges a nagy mértékben földurt rend helyreállítására; Nyittráról, Komáromból kellett még katonaságot hozatni. A városi hatóság elvesztette fejét. Az első napon nem tett kellő intézkedéseket, hogy a kihágások ismétlődésének elejét vegye. Még a belügyminiszteriumot se tudósította, hogy a belügyminiszter a szept. 27-iki zavargásokról csak a hírlapokból értesült. Jekelfalussy miniszteri tanácsos, a rendőri osztály főnöke, mint teljhatalmu kormánybiztos menten Pozsonyba ment s jelentést küldött a miniszterumhoz.

Nem lesz érdektelen fölújítani itt, hogy Pozsony és környéke nem most először színhelye a zsidók üldözésének. Megtörtént 1848-ban is, meg azelőtt is. Ilyen események az ország más részéből nincsenek följegyezve.

A pozsonyi kihágások alatt magyarszót hallani sem lehetett. Német munkások, részint odaválók, részint német földről oda kerültek követtek el a zavargásokat s nem egyszer hangzott „nach die Juden kommen die Reichen” — a zsidók után a gazdagok következnek.

Egyidejűleg Pozsony környékén is kitört a zsidóüldözés. Elfogatások nagy számban történtek. Különösen a megyének az osztrák határok felé eső sváb és tót községeiben fordultak elő a zsidó-heczek.

A zsidóüldözések alkalmából Tisza belügyminiszter e hó 2-án körrendeletet intézett az összes törv.-hatóságokhoz, melyben erőlyesen hivatkozik a hatósági felelősségre és hasonló esetekben való erőlyes föllépésre kijelentve, hogy „e tekintetben a mulasztást, a lanyha s erőlytelen eljárást tűrni nem fogja.” Miután a rend még mindig nem állott helyre, a belügyminiszter a főispánt korlátlan hatalmu kormánybiztossá nevezte e, az alispánt pedig fölhatalmazta, hogy megyszerte rögtönítélő bíróságokat állítson.

Az új egyforintosok.

Hirdetmény az 1882. évi január hó 1-ről keletkezett új alakú egy osztr. ért. forintról szóló államjegyek kiadása tárgyában.

A cs. és kir. közös pénzügyminiszterium, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok kormányával, valamint a m. kir. kormánnyal egyetértőleg, egy osztr. ért. forintról szóló államjegyeknek új alakban kiadását és jelenleg forgalomban levő 1 osztr. ért. forintról szóló államjegyek bevonását és bevonását határozta el. Az új egy forintos államjegyek kiadása a jelenleg forgalomban levő államjegyek kiadásával azonosan a két államadósság ellenőrző bizottság ellenőrzése alatt, s az államjegy-forgalom törvényesen megállapított határain belül eszközöltetik.

Az 1 osztr. ért. forintról szóló új államjegyek kiadása a cs. és kir. közös közp. pénztár által 1882. évi október hó 6-dikán kezdetük meg.

Ezen államjegyek a cs. és kir. központi pénztár czégét viselik és 1882. évi január hó 1-ről vannak keltezve.

Ezen jegyek közelebbi leírása jelen hirdetménnyel együtt közhírré tétetik.

Oly egy forintos államjegyek, melyek állapotából kitűnik, hogy azok szándékosan lettek megváltoztatva, állami pénztárak és hivatalok által fizetés gyanánt nem fogadhatók el, hanem ezek által a valódiság megállapítása és az előállítás és kezelési költség megtérítése mellett kicserélés végett a cs. és kir. közös pénztárhoz küldendők be.

Az ez idő szerint a cs. és kir. központi pénztár czégével forgalomban levő 1866. évi július hó 7-ről keletkezett 1 osztr. ért. forintról szóló államjegyek bekvántatnak és bevonatnak.

E tekintetben a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok cs. királyi kormányával és a magyar királyi kormánnyal egyetértőleg, a következők állapítottak meg:

1-ször. A jelenleg forgalomban levő 1866. évi július hó 7-ről keletkezett 1 osztr. ért. forintról szóló államjegyek 1883. évi szept. hó 30-ig még az osztrák-magyar monarchia minden állami pénztárnál és hivatalnál fizetesképpen elfogadhatók.

2-ször. 1883. évi október hó 1-től 1884. évi szeptember hó 30-ig a bevonandó 1866. évi július hó 7-ről keletkezett egy osztr. ért. forintról szóló államjegyek fizetesképpen már csak a cs. és kir. közös központi pénztárnál és a cs. kir. központi állampénztárnál Bécsben, valamint a m. kir. központi állampénztárnál Budapesten, kicserélés végett azonban ezen idő tartama alatt valamennyi, az államjegyek kicserélésével megbízott állami pénztáraknál fogadhatók el.

3-ször. 1884. október hó 1-től kezdve a bevonati rendelet, 1866. évi július hó 7-ről keletkezett 1 osztr. ért. forintról szóló államjegyek az osztrák-magyar monarchia állami pénztári és hivatalai által fizetesképpen többé el nem fogadhatók.

Ezen időtől kezdve, ezen bevonati rendelt jegyek a felek kívánságára többé csak kicserélés végett fogadhatók el, és pedig a birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és országokban csak a cs. és kir. központi állampénztárnál (felváltási osztály) Bécsben, továbbá valamennyi országos fizető hivataloknál, a magyar korona országában pedig csak a m. kir. közp. állampénztárnál Budapesten és a m. kir. állami főpénztárnál Zágrábban, valamint egyéb, az osztrák cs. kir. és a m. kir. pénzügyminiszteriumok által kibocsátandó külön hirdetményben esetleg megjelölendő pénztáraknál és hivataloknál.

4-ször. 1887. évi január hó 1-től kezdve 1888. évi június hó utolsó napjáig ezen bevonati rendelt államjegyek kicserélése már csak a cs. és kir. közös pénzügyminiszteriumhoz Bécsbe intézendő s a szabályszerű bélyeggel ellátott folyamodvány alapján fog megengedtetni. 1888. évi június hó 30. után a bevonandó 1866. évi július hó 7-ről keletkezett egy osztr. ért. forintról szóló államjegyek többé sem be nem váltatnak, sem ki nem cserélhetnek.

Kelt Bécsben, 1882. évi szeptember hó 22-én.

A cs. és kir. közös pénzügyminiszterium.

Kállay, s. k.

A gyermekek halandósága Magyarországon.

Dr. Weszelovszky Károly nagybecsű munkát bocsátott közre „A gyermekek halandósága Magyarországon” című alatti, mely megegyezhetetlen tényekkel, kérlelhetetlen számokkal mutatja sajnós közegészségügyi állapotainkat. Kiveszünk néhány főbb adatot, melyek szomorú világot vetnek állapotainkra. Legkevesebb gyermekek halálát Irlandban és Norvégiában és pedig ezer lakos közül 2-5—2-8 egy éven alul; 4-4—5-4 pedig öt éven alul. Ellenben legtöbb Württembergországban, 14 egy éven és 17 öt éven alul; míg Magyarországon 12 egy éven és 20 öt éven alul.

Európa népesedési mozgalmait feltűnő térképén legelső pont Magyarországon. Ezer élve született közül az 1871—78-iki időszakban egy éves korig 282.58, öt évesig 176.38, összesen 458.96 halt meg, míg az európai halálozás átlaga 311-46, vagyis 142-vel kevesebb, mint a középérték. Legkisebb a halálozás Irlandban 163, Poroszországban és Portugáliában a közepén 316—317, míg Magyarországon a legalsóbb helyet foglalja el 458 halálozási esettel. Az 1852—59-ik (tehát a 71—78-iki egyenlő) időszakban Magyarországon 410 gyermek halt el öt éven alul, vagyis 48-csal kevesebb, mint az 1871—78-iki időközben.

De nemcsak az 5 éven aluli gyermekek halálozási száma legnagyobb Magyarországon, hanem az összes halálozásoké is, mert míg Európában a halálozás középértéke ezer után évenként 16-26, addig Magyarországon 25-91. A középértékkel egyenlő halálozás mellett Magyarországon 1871—78-ban 112,000-rel, a finnlandi legkedvezőbb arány mellett pedig 142,000-rel kevesebb öt éven felüli ember halt volna meg évenként.

Villanyos pörök.

Mindig úgy volt ősidők óta, hogy egyes nagyobb szellem termékeit ezek élvezték azután. sőt nemcsak jogosan, mint az emberiség számára átadott közkinccsel, de jogtalanul meg is rabolva őt érte. Kolumbust a halhatatlan fölfedezőzt meglopta a kalandor Amerigo. — Edisonnak a villanyvilágítás lángeszű fölfedezőjének rendszeréből egész csapat különböző vállalkozó iparkodók hasznot húzni, eltulajdonítván azt magának.

Kolumbus — szegény! — kénytelen az erkölcsi elégtétellel megelégedni: de neve halhatatlan marad örökké, mert kitartó bátorsága új korszakot alkotott a világ s az emberiség történetében. Ha Amerigo neve is fönnmaradt, nem sok haszna van belőle e kalandornak, mert úgy maradt fönn neve mint Herostratesé, megbélyegezve. E gyakorlati százdabban azonban másképp járnak el az Amerigók ellen, a törvény sulya sújtja azokat, kik a szellemi tulajdon jogtalanul károsítják. Minden országban érvényesek, nemzetközi szerződések nyomán, a szabadalom törvényei, igen sok művelt országban még az írói és művészi tulajdon is törvény oltalmazza.

Általános érdekű ennélfogva azon két pör, mely Edison találmányának megsértése miatt indított. Igen jól emlékszünk még a nemzeti színházban és Szikszay vendéglőjében egyidejűleg lefolyt szellemi harcra Edison találmánya és Swan rendszere között, melyben daczára annak, hogy az erkölcsi győzelem Edison javára dűlt, az illetékes körök Swannak juttatják az anyagi hasznot: a színház Swan-rendszerű lámpákkal világít.

Hogy mi a különbség az Edison és Swanféle lámpák közt, azt igen röviden elmondhatjuk. Edison találmánya, midőn a szabadalmat nyerte, a következőképp iratott le általa: „Villanylámpa, mely fehér-izzás útján ad fényt, főleg nagy ellenállási erővel bíró szénrudacska képezi, mely a becsatolt leírás szerint állítatik elő, s ércsodronnyokkal kapcsolatik egybe.” Swan pedig „találmányát” így írja le: „Találmányom oly villanylámpákra vonatkozik, melyeknél a fény azáltal keletkezik, hogy a villanyfolyam szénrudacska vezetetik át s ez által izzóvá válik.” Leírásában aztán elmondja, hogy a javítás a szénrudacska kényszerű bevonása, használat előtt. Magán a lámpán nem változtat, legfeljebb alma alakot adott az Edison-féle körtesalakú lámpának.

A londoni Edison-társulat ennélfogva igen természetesen, jogosan láthatta a Swan-féle lámpák gyártása és elterjedése által magát megkárosítva. Londonban tehát pert akasztottak az ott kiválóan nagy versenyt képező Swan-féle társulat nyakába. s az ügyben az első kihallgatás jul. 28-án folyt le Chitty bíró előtt. A törvényszék a Swan-társulatnak köteleességévé tette, hogy az eddig eszközölt gyártásokról pontos számadást tegyen. Természetesen ily pör nem dőlhet el oly hamar, eredményéről azonban tudósítani fogjuk olvasóinkat, mert az esetben, ha az Swan-ék ellen dől el, a nemzeti színház mégis kénytelen lesz Edisonhoz fordulni.

A másik, ki Edison találmányát meglopta, Maxim volt. „Találmánya” abban áll, hogy az Edison lámpáiban levő légüres teret ő erősen hígított kőnénnyel tölti meg; egyébként ő is Edison lámpáit használja. Ez eltérés oly lényegtelen, hogy erre csak nagy ellenzettel lehetett szabadalmat adni. Az Edison társulat természetesen Maxim S. Hiram ellen is pört indított Párisban, s mint benünket Párisból értesítnek, ez ügyben a tárgyalás november hóban fog megtartatni.

Minden esetre eléggé közérdekű mindkét pör, hogy eldültek elé várakozással tekinthessünk.

B. H.

VEGYES HIREK.

— **Br. Kemény Gábor kitüntetése.** Király ő felsége báró Kemény Gábor földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszternek a belső tkos tanácsosi méltóságot adományozta. A legfelsőbb kéziratot a hivatalos lap már meghozta. Kormányunk kitűnő tagját ért eme méltó kitüntetés alkalmából mi is őszintén gratulálunk. Br. Kemény közhasznú működése és fáradhatlan tevékenysége által sokszorosan megérdemli, hogy a korona is elismeréssel adozzék érdemeinek.

— **Az erdélyi püspök és a hetes szám.** Lónhart Ferencz erdélyi új megyés püspöknek beiktatási ünnepélye alkalmából tisztelői egyike táblázatot állított össze, melyben kimutatva van, mily nevezetes szerepet játszik a püspök életében a 7-es szám. mely pedig a keleti népeknél szentnek tartatik. Ugyanis e kimutatás szerint 7-ik hóban szenteltetett pappá (1844. évi júliusban); 7 éven állott az erdélyi káptalan élén mint nagyprépost; 7-ed napra előde elhunyt után nevezetett ki m. püspökké 7-ik Ferencz néven az erdélyi püspökök sorában; 7-ik az erdélyi születési püspökök közt; 7 betű a vezetékneve: Lónhart; 7 betű a keresztnéve: Ferencz; 7 éve háromszor (= 21), hogy pápai prelátussá lett; 7 éve hiányzott még a 7-szer 10 évből, mikor a megyés püspöki méltóságra emeltetett.

— **A Műkedvelő-társulat** f. hó 8-án (vasárnap) este 6 órakor a megyeház nagytermében köréltét rendezte következő műsorozattal: 1. Gyónás előadja a theol. dalkar. — 2. Magánjelenet X Y. által. — 3. Előlegie Ernstől, fuvolára zongorakísérettel ártira Fürstenau, előadják. Dr. Nagy Albert és Török Zelma. — 4. Induló, előadja a theol. dalkar.

— **Közvacsora.** A 20-dik honvédszázalaj tisztikarának tiszteletére a város által f. hó 3-ára rendezett közvacsora kitűnően sikerült. A 95 tagból álló díszes társaság asztalhoz ülven, csakhamar megkezdettek a pohárköszöntők, melyek sorát Csató János alispán nyitotta meg. Ő felségére s a felséges uralkodó párra emelven poharát. Utána Vajna Károly helyettes polgármester köszöntött poharát a 20-dik, s azután Kovács Gyula főjegyző a 29-dik honvédszázalaj tisztikarára. Később Körösi Miklós főhadnagy a városi polgárságot, Török Bertalan megyei főjegyző a esendőseget, dr. Kovács Ödön tanár az alispánt, Veress Gábor ügyvéd Török Bertalan, Makkai Domokos tanár a hadsereget köszöntette fel. Toasztot mondott

még Csató alispán a honvédségre, Szilágyi Farkas ref. pap a tanácsra. Váro Ferencz tanár Vajna Károly tanácsosra, Hinlader ügyvéd Kovács Gyula főjegyzőre, Fogarasi Albert segéd tanár Apáthy István alezrederre dr. Bartók György ref. pap Tóth Géza kabinatyra. A későbbiek közül kiemelendők Sebestyén Sándor polg. iskolai tanító szellemes és humoros fölköszöntései. — A díszes társaságnak különben hiánya is volt nélkülöznie kellően Apáthy István alezreder, kinek hivatalos ügyben hirtelen el kellett utaznia és érdemes főispánunkat kit betegsége gátolt meg a részvételben.

— **Időjárásunk.** Október 7-dike meghozta a dért. Reggel a hőmérő védett helyen +1 R. fokra szállott; kevesebb védett helyeken pedig 0 fokra.

— **Neerolog.** Málik Józsefué szül. Gyárfás Gizella, a sepsi-szentgyörgyi polg. leányiskola igazgatójának, a „Nemere” derék szerkesztőjének neje folyó hó 5-én, 27 éves korában elhunyt. — Mély részvétellel kívánunk vigasztalást t. kollegáinknak. — a néhai porai fölött lebegjen béke és áldás!

— **Petőfi „Honfi-dal”-ának eredete.** Beesés Petőfi erekye van Ráth Károly budapesti főpolgármester neje-nak a birtokában. Ez Petőfi „Honfi-dal”-ának egy eredeti kézírata, melyet a nagy költő maga adott át Ráth Károlynak, az erekye jelenlegi tulajdonosának. Az erekye történetét, mely egyuttal a „Honfi-dal” keletkezését is magában foglalja, így írja le a „Hiresarnok”: Petőfi Sándor tudvalevőleg 1847—48-ban az akkoriban a régi posta-utczában fennállott Schröfl, később Nyitrai-féle leánynevelő intézetben tanította a magyar nyelvet, Petőfi természetéből kifolyólag, legfőképp arra irányozta működését hogy növendékeit hazafias magyart szellemben nevelje, különösen gyakorolta ezt a vizsgálati szavallati darabok megválasztásában. 1847—48-iki tanév végén ő maga írt növendékei számára egy hazafias költeményt „Nemzeti-dal” czimén, s ezt több példányban sajátkezűleg lemosolta, s névalírásával ellátva, tanítványai közt betanulást végett szétosztotta. A költemény a „Tied vagyok, tied hazám” czimű dal volt, melyet most a Petőfi-szobor leleplezése ünnepélyén fognak a fővárosi dalárdák előadni. A költő csak később a „Talpra magyar!” megírásakor változtatta meg a czimét „Honfi-dal”-ra, midőn a foradalmi riadója felé helyezte „Nemzeti-dal” czimét. Ráth Károlyné 1847—48-ban nevezett Schröfl-féle tanítézet növendéke volt, s Petőfi neki is adott egyet a „Honfi-dal” kéziratából, mit akkor gondosan eltejt, s később honleányi kegyelettel őrzött, s őriz még ma is.

— **Az országgyűlés** új ülésszaka f. hó 5-én vette kezdetét. A királyi leirat felolvasása, a ház halottjáról való megemlékezése az elnöknek, a főispánokká kinevezett képviselők lemondó levelei, az ezek helyébe választott új képviselők bemutatása a kormányban történt változások kisebb-nagyobb fontosságú kérvények bejelentése foglalta el az első ülést, a második hétfőn 9-én lesz.

— **A bunyevácokról** érdekes közleményt tartalmaz a „M.” cz. hetilap. A bunyevácok Szabadkán és Szabadka vidékén laknak. Fajra szerbek, vallásra róm. katolikusok és az orthodox szerb nemzetiségű töredék ellenében a magyar állameszmének erős oszlopai. Nagyrészt magyarul is tudnak. Erkölcstik tiszták. rletmődjük patriarhalis. Egy rész külön háztartásukra oszolva él, a zöm azonban birtokközösséget tart fel. Ezek között legfeltűnőbb a Stipity család. Két dédapa, 7 nagypapa, 35 apa, 100-nál több gyermek s ugyanannyi unok lakik együtt, egy tanán, együvé épített lakóházban. Birtokuk közös, keresményük szintén. Mintegy 500 hold tulajdonot bírnak s ezenfelül még haszonbereknek is. A Stipity-ék azonban csak a közepesen jómóduak közül valók. A bunyevác többnyire jómódu, van köztük számos gazdag és 100,000-es is. Ez a derék, vagyoson nép sohat tehet ott, a Bácskában, ne veszítsük őket szem elől, s igyekezzünk erős nyelvi kapcsolatot hozzá fűzni a magyarajaku néphez, melynek egyik leghűbb, legmegbízhatóbb szövetségesei.

— **Ős állatesontok a Tiszában.** A kötelki „bónésok” nemrég a Tiszából 130 centiméternyi hosszú és 30 centiméter vastag mammut lábszart fogtak ki, — ezenkívül egy gyönyörű antilope-fejet, melynek két szarva most is olyan hegyes, mint a tör.

— **A fancesika „boszorkány.”** A székelyhidi járásbírótság előtt panaszt tett Klárné vecseri lakos, hogy két eszmadialagény megverte, elhívattván, azt vallották, hogy Klárné, a „főboszorkány”, megontotta az egyiket, s a másikat Pócsi Jánosné. Az öreg asszony váltig igazolta magát, hogy ő nem boszorkány s huszonnégy órai pihenés után kijelenté az egyik legény; hogy már jobban van mert egy Virág nevű fancesika asszony elcsinálta róla a boszorkányságot. A vizsgálatból kitűnt, hogy ki ez a Virág asszony. Ejjelenként látogatnak el hozzá, vizsik a betegekhez s ott aztán ráolvas minden nyavalyára. Közkerítésére iránt intézkedést tett már a hatóság.

— **Az új üstökösök.** A lapok legújabb többször foglalkoztak az új üstökösökkel, melyek közül az egyik szabadszettel is látható. A herényi asztrófizikai obszervatóriumon már mindkettő többszörösen észleltetett s az eredmény a következőkben foglalható össze. A Barnald által fölfedezett üstökös: csupán jó távesöveken látható, nagyon fénytelen ködtömeghez hasonlít, a hold erős fénye a fizikai észleleteket eddig megghiúsította. A Cruls-féle nagy üstökös szabadszettel meglepően szép látványt nyújt a hajnal pirjától megaranyozott égen. — Csóvája szeptember 28-án 22—24 fok hosszú volt, körülbelül 2—3° széles s közepén hosszú árnyéktól kettő választva tűnt fel, a horizontra 45° alatt hajolt délre s kissé fel-felé görbülve, szept. 30-án a görbület már jóval erősebbnek tetszett. Távesövön a fényes sárga mag erősen elmosódva tük fel, melyet a parabola alakú csóva vesz körül, a tengely irányában a naptól elfordított részen sötét elmosódott” sáv, mint egy árnyék látszik. Részlet a nedves lég miatt az üstökös alatt állása mellett nem vehető ki. Spektrumában körülbelül 4 fényes vonal s valószínűleg egy fekete elnyelési sáv vehető észre, biztos észlelést tenni eddig nem sikerült a keleti láthatárt részben elfűdő nagy fák miatt, később a légköri spektrum hat zavarólag. Palorizálást kimutatni nem lehetett. — A megfigyelések szeptember 26., 28- és 30-án tétettek 16 óra 30 és 17 óra 30 perc közötti időben.

KÖZGAZDASÁG.

A nagyenyedi gyümölcsészeti egyesület folyó hó 1-én és 5-én tartott izelési összejüveteleiről.

I. Körték.

95. Clairgeau. Zeyk K. Kocsárd. 200 gramm. Félíg olvadó, gyöngye zamatu, kevés cukorral, sav nélkül.
96. Prince Imperiale de France. Zeyk J. Gombás. 120 gr. Olvadó, bőlevű, ezukor és sav nélkül.
97. Bergamotte d'Esperen. Zeyk J. Gombás. 200 gramm. Kisse kövesszemés, közép nedv- és ezukortartalommal. Kevés cersav miatt összehúz, fűszeres.
98. Beurée d'Elezelles. Zeyk J. Gombás. 120 gr. Olvadó, leves, fölőtte nagy ezukortartalommal, sav nélkül, gyöngye zamatu, jeles.
99. Vicepresident de la Hay. Zeyk J. Gombás. 200 gramm. Éretlenül is kedves savtartalmat tüntet ki.
100. Beurée superfine. Zeyk J. Gombás. 120 gr. Husa olvadó, bőlevű, ezukros, zamatos, kedves izú bő savtartalommal. Kitünő.
101. Isambert. Az új városház udvaráról. 150 gr. Olvadó, nedvdús, ezukor- és bő, igen kellemes savtartalommal. Jeles.
102. Helene Gregoire. Zeyk J. Gombás. 120 gr. Husa roppanó, közép nedv- és bő ezukortartalommal sav nélkül, cnykőnyezhez (keserű mandulához) hasonló zamattal. Jeles.
103. Louis Gregoire. Zeyk J. Gombás. 120 gramm. Köves, cersavtartalmu, bő nedv- és ezukorral.
104. De poponelles. Zeyk J. Gombás. 120 gramm. Kevés kövesszemés, bőlevű, édes, sav nélkül, zamatja rózsasalajra emlékeztető. Jeles.
105. Ismeretlen. B. Kemény Istvánné Csombord. 100 gr. Husa roppanó, ezukros, bőlevű, saját fűszerű, savmentes. Bőtermő, jeles.
106. Császár körte (őszi pergament) Dr. Magyar Károly Enyed. Félíg olvadó, leves, bő ezukortartalmu, jeles. 200 gramm.
107. Virguleusa. Dr. Magyar Enyed. 130 gr. Félíg olvadó, ezukros, gyöngye zamatu, savmentes. Jeles.
108. Ami versair de Leopold I. Zeyk J. Gombás. 200 gramm. Éretlen.
109. Canourges. Zeyk J. Gombás. 180 gr. Olvadó, bő nedvvel, ezukorszegény, savtartalmu.
110. François Veress. Zeyk J. Gombás. 140 gr. Koránérett.
111. Ismeretlen. Bernárd Gábor. Maros-Koppánd. 150 gr. Roppánó, nedvszegény, ezukor és savtartalmu. Aszalványának és salátának alkalmas.
112. Ismeretlen. Kovács Gyula Fel-Enyed. 80 gr. Olvadó, bő levű, ezukros, savszegény, muskotály zamatu, kitünő csemege gyümölcs.
113. Tojás körte. Mangesius Frigyes Enyed. 120 gramm. Roppánó, nedvszegény, igen édes, sav nélkül. Aszalni és salátának jó.
114. Diel vajonca. Mangesius F. Enyed. 140 gr. Félíg olvadó, leves, köves szemcsés, bő sav, kevés ezukor.

II. Almák.

115. Poz alma. Lőcsy Lajos. Enyed. 80 gr. nedv, ezukor- és savszegény, gyöngye zamatu.
116. Török muskotály. Lőcsy L. Enyed. 200 gr. Husa puha, édes, nedvszegény, muskotályhoz nem hasonló gyöngye zamattal.
117. Ponyik Lőcsy Enyed. 200-os szép példányok. Puha, igen édes, közép nedvtartalmu, savszegény. Kitünő csemege gyümölcs.
118. Török Bálint. Lőcsy Lajos Enyed. 150 gr. Éretlen.
119. Ismeretlen szép külsejű almák. Finna István Koppánd. 130 gr. Puha őszi alma, ezukor- és nedvszegény, savtartalmu, gyöngye zamatu.
120. Drap d'or (Árany kelme). Dr. Magyar K. Enyed. 180 gr. Puha, ezukros, sav- és nedvszegény. Jó.

A felsoroltak közül csemege gyümölcsül a 100 sz. továbbá a 98. 101. 102. 104. 105. 106. 112. számuk ajánlhatók, a Helene Gregoire és De poponelle (102. 104.) sajátságos zamattal tűnnek ki.
Háztartási gyümölcsül a 111. és 113. számú körték tömött aszalványának alkalmas husuk miatt érdemelnek figyelmet, ezukortartalmuk is nagy.
Az almák csemege gyümölcskép általában a körték mögött állanak, mégis a 117. számú ismert alma kitünik mint csemege gyümölcs is.

Felölő szerkesztő: Dr. BOROS GÁBOR.

Kiadó-tulajdonos: POLLÁK MÓR.

Sz. 4235—1882.

tkvi.

Arverési hirdetemny.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléteket, hogy a kir. kincstár végrehajtó 171 frt 8 kr tőke és ennek 6% kamata 4 frt 35 kr, 5 frt 30 kr és 9 frt követele kielégítése végett végrehajtást szenvedő Andriász Luizának a kiscsergédi 61. számú tjkvben A+ 1-14. 16. rendszám alatt foglalt felerészben megillető jutalék része 436 frt 80 krban megállított kikiáltási árban Kis-Cserged község előjárásági helyiségében 1882. évi december hó 12-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.
A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.
Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Kis-Cserged község előjárásági megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. szeptember hó 9-én.

Jovian,

kir. aljárásbíró.

Sz. 3833—1882.

tkvi.

Arverési hirdetemny.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléteket, hogy a kir. kincstár végrehajtó 107 frt 79 kr tőke és ennek 1880. november 30-tól járó 6% kamata 4 frt 10 kr és 5 frt 96 kr költség követele kielégítése végett végrehajtást szenvedő Mihelczán Vasiliának az ohábai 225 sz. tjkvben A+ 1. 3. 5-7. rendszám alatt foglalt fekvősegei 423 frt 40 krban Ohába község előjárásági helyiségében 1882. évi november hó 4-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.
A vételért pedig vásárló a követele határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.
Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Ohába község előjárásági megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. július 31-én.

Jovian,

kir. aljárásbíró.

Sz. 3832—1882.

tkvi.

Arverési hirdetemny.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléteket, hogy a kir. kincstár végrehajtó 119 frt 96 kr tőke és ennek 1880. november 30-tól járó 6% kamata 4 frt 80 kr és 5 frt 96 kr költség követele kielégítése végett végrehajtást szenvedő Bucserzán Györgynek az ohábai 208. sz. tjkvben A+ 1-11. rendszám alatt foglalt fekvősegei 311 frt 40 krban megállított kikiáltási árban Ohába község előjárásági helyiségében 1882. évi november hó 4-ikén délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.
A vételért pedig vásárló a követele határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.
Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Ohába község előjárásági megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. július 31-én.

Jovian,

kir. aljárásbíró.

Sz. 3508—1882.

tkvi.

Arverési hirdetemny.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléteket, hogy a kir. kincstár végrehajtó 58 frt 68 kr tőke, ennek és pedig 48 frt 60 kr után 1877. október 15-től 10 frt 8 kr után 1877. évi ápril 1-től folyó 6% kamata, 10 frt 50 kr és 7 frt 50 kr költségei követele kielégítése végett végrehajtást szenvedő Ruzsán Petrul Juon neven hagyatékot képző, a krakkói 434. számú tjkvben A+ 1-12. rendszám alatt foglalt fekvősegei 476 frtban megállított kikiáltási árban Krakkó község előjárásági helyiségében 1882. évi november hó 18-án délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.
A vételért pedig vásárló a követele határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni az árverezés jogerőre jutásától számítandó 30 nap alatt.
Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjárásági megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. augusztus hó 30-án.

Jovian,

kir. aljárásbíró.

Sz. 3834—1882.

tkvi.

Arverési hirdetemny.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléteket, hogy a kir. kincstár végrehajtó 103 frt 98 kr tőke és ennek 1880. november 30-tól járó 6% kamata 4 frt 45 kr és 5 frt 98 kr költség követele kielégítése végett végrehajtást szenvedő Mihelczán Juon és neje Mihelczán Szaveta sz. Kodunnak az

ohábai 261. sz. tjkvben A+ 1-3. rendszám alatt foglalt fekvősegei 316 frt 20 krban Ohába község előjárásági helyiségében 1882. évi november hó 6-án délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.
Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.
A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.
Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a Ohába előjárásági megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. július hó 31-én.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Jovian,
kir. aljárásbíró.